

Idrottsfrågor

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet motioner som har väckts under allmänna motionstiden 2002. Motionerna gäller frågor om idrottens självständiga ställning, jämställdhet, tolerans och etik inom idrotten, integration, handikappidrott, idrottsforskning, anorexi, dopning, idrottslokaler och rekreationsområden, OS, Paralympiska spel och Dövas världsspel, professionell boxning, trafiksäkrare idrottsresor, samarbete mellan kommuner och idrottsrörelsen samt bolagisering inom idrotten.

Samtliga dessa motioner har avstyrkts.

I betänkandet finns tolv reservationer och fem särskilda yttranden.

Innehållsförteckning

Sammanfattning.....	1
Innehållsförteckning.....	2
Utskottets förslag till riksdagsbeslut.....	3
Utskottets överväganden	6
Idrottens självständiga ställning	6
Jämställdhet m.m.....	7
Tolerans- och etikfrågor	9
Integration	11
Handikappidrott.....	12
Idrottsforskning	14
Anorexi.....	15
Dopning.....	17
Idrottslokaler m.m.	19
OS m.m.....	20
Professionell boxning.....	21
Trafiksäkrare idrottsresor	21
Samarbete mellan kommuner och idrottsrörelsen.....	22
Bolagisering inom idrottsrörelsen.....	22
Reservationer.....	24
1. Idrottens självständiga ställning (punkt 1), (m, fp).....	24
2. De statliga medlen till Sveriges olympiska kommitté (punkt 2), (fp).....	24
3. Sponsorerers inflytande på idrottsverksamhet (punkt 3), (v).....	25
4. Jämställd bidragsfördelning (punkt 5), (kd).....	25
5. Utslagning, stress m.m. hos barn och ungdomar inom idrotten (punkt 7), (v).....	26
6. Idrottens etik (punkt 9), (kd, c).....	27
7. Integration (punkt 10), (c)	27
8. Handikappidrottens del av medlen från spel och lotterier (punkt 12), (m).....	28
9. Idrottsforskning (punkt 13), (m).....	28
10. Idrottsforskning (punkt 13), (kd).....	29
11. Statens engagemang vid ansökan om och deltagande i olympiska spel, Paralympics och Dövas världsspel (punkt 21), (m, c).....	30
12. Olympiska vinterspel i Sverige (punkt 22), (c).....	30
Särskilda yttranden	31
1. Åtgärder mot sexuell diskriminering m.m. inom idrotten (punkt 8), (v, c).....	31
2. Idrottsforskning (punkt 13) och dopning (punkt 16), (fp).....	31
3. Anorexi (punkt 14), (c).....	31
4. Tillgång till rekreationsområden m.m. (punkt 19), (v, c).....	32
5. Stöd till föreningsägda idrottslokaler (punkt 20), (c).....	32
<i>Bilaga</i> Förteckning över behandlade förslag.....	33
Motioner från allmänna motionstiden.....	33

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. **Idrottens självständiga ställning**

Riksdagen avslår motionerna 2002/03:Kr266 yrkande 1 och 2002/03:Kr297 yrkande 1.

Reservation 1 (m, fp)

2. **De statliga medlen till Sveriges olympiska kommitté**

Riksdagen avslår motion 2002/03:Kr266 yrkande 2.

Reservation 2 (fp)

3. **Sponsorers inflytande på idrottsverksamhet**

Riksdagen avslår motion 2002/03:Kr328.

Reservation 3 (v)

4. **Jämställdhet m.m.**

Riksdagen avslår motionerna 2002/03:Kr228 och 2002/03:Kr266 yrkande 7.

5. **Jämställd bidragsfördelning**

Riksdagen avslår motionerna 2002/03:Kr368 yrkande 5, 2002/03:MJ430 yrkande 2 och 2002/03:A242 yrkande 25.

Reservation 4 (kd)

6. **Motion för äldre**

Riksdagen avslår motion 2002/03:Kr266 yrkande 6.

7. **Utslagning, stress m.m. hos barn och ungdomar inom idrotten**

Riksdagen avslår motion 2002/03:Kr265 yrkande 2.

Reservation 5 (v)

8. **Åtgärder mot sexuell diskriminering m.m. inom idrotten**

Riksdagen avslår motionerna 2002/03:Kr265 yrkande 3, 2002/03:Kr266 yrkande 8, 2002/03:Kr329 och 2002/03:Kr339 yrkande 3.

9. **Idrottens etik**

Riksdagen avslår motionerna 2002/03:Kr266 yrkande 13 och 2002/03:Kr368 yrkande 1.

Reservation 6 (kd, c)

10. **Integration**

Riksdagen avslår motionerna 2002/03:Kr266 yrkande 12 och 2002/03:Kr335 yrkande 1.

Reservation 7 (c)

11. Funktionshindrades villkor

Riksdagen avslår motionerna 2002/03:Kr266 yrkande 9 och 2002/03:Kr368 yrkande 4.

12. Handikappidrottens del av medlen från spel och lotterier

Riksdagen avslår motion 2002/03:Kr297 yrkande 8.

Reservation 8 (m)

13. Idrottsforskning

Riksdagen avslår motionerna 2002/03:Kr297 yrkande 6 och 2002/03:Kr368 yrkande 9.

Reservation 9 (m)

Reservation 10 (kd)

14. Anorexi

Riksdagen avslår motion 2002/03:So226 yrkande 2.

15. Dopningsfrågor hos internationella organ

Riksdagen avslår motion 2002/03:Kr265 yrkande 1.

16. Världsantidopningsbyrån, WADA

Riksdagen avslår motion 2002/03:Kr297 yrkande 10.

17. Sanktioner mot dopning

Riksdagen avslår motion 2002/03:Kr368 yrkande 3.

18. Dopningskontroll av kvinnor

Riksdagen avslår motion 2002/03:Kr326.

19. Tillgång till rekreationsområden m.m.

Riksdagen avslår motionerna 2002/03:Kr297 yrkande 7 och 2002/03:Kr335 yrkande 2.

20. Stöd till föreningsägda idrottslokaler

Riksdagen avslår motion 2002/03:Kr335 yrkande 6.

21. Statens engagemang vid ansökan om och deltagande i olympiska spel, Paralympics och Dövas världsspel

Riksdagen avslår motion 2002/03:Kr297 yrkande 9.

Reservation 11 (m, c)

22. Olympiska vinterspel i Sverige

Riksdagen avslår motionerna 2002/03:Kr206 och 2002/03:Kr335 yrkande 7.

Reservation 12 (c)

23. Professionell boxning

Riksdagen avslår motionerna 2002/03:Kr260 och 2002/03:Kr281.

24. Trafiksäkrare idrottsresor

Riksdagen avslår motion 2002/03:Kr261.

25. Samarbete mellan kommuner och idrottsrörelsen

Riksdagen avslår motion 2002/03:Kr362.

26. Bolagisering inom idrottsrörelsen

Riksdagen avslår motion 2002/03:Kr266 yrkande 14.

Stockholm den 18 februari 2003

På kulturutskottets vägnar

Lennart Kollmats

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Lennart Kollmats (fp), Annika Nilsson (s), Lars Wegendal (s), Kent Olsson (m), Eva Arvidsson (s), Gunilla Tjernberg (kd), Peter Pedersen (v), Nikos Papadopoulos (s), Lena Adelsohn Liljeroth (m), Tommy Ternemar (s), Birgitta Sellén (c), Göran Persson i Simrishamn (s), Anna Lindgren (m), Gunilla Carlsson i Hisings Backa (s), Rossana Dinamarca (v), Matilda Ernkran (s) och Lena Ödeen (fp).

Utskottets överväganden

Idrottens självständiga ställning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bör avslå motionsförslagen om

- idrottens självständiga ställning, *jämför reservation 1 (m, fp)*,
- de statliga medlen till Sveriges olympiska kommitté, *jämför reservation 2 (fp)* och
- sponsorers inflytande på idrottsverksamhet, *jämför reservation 3 (v)*.

Motionerna

I motionerna Kr266 (fp) yrkande 1 och Kr297 (m) yrkande 1 begärs att riksdagen skall tillkännage för regeringen vikten av *idrottens självständiga ställning*.

I motion Kr266 (fp) yrkande 2 anser motionärerna att samtliga statliga bidrag till idrotten bör gå via Riksidrottsförbundet (RF) och föreslår att denna ordning således bör gälla för *de statliga medlen till Sveriges olympiska kommitté* (SOK).

Motionären bakom motion Kr328 (v) föreslår att staten i sin bidragsgivning till idrotten skall ta med ett villkor som skall förhindra *sponsorers inflytande på idrottsverksamhet*.

Utskottets ställningstagande

Beträffande de två förstnämnda yrkandena om *idrottens självständiga ställning* vill utskottet erinra om att liknande yrkanden behandlades senast våren 2002 (bet. 2001/02:KrU9). Utskottet avstyrkte då motionerna med hänvisning till riksdagens idrottspolitiska beslut hösten 1999 (prop. 1998/99:107), i vilket det slogs fast att idrottens självständiga ställning utgör en av de tre grundstenar som den nationella idrottspolitiken skall bygga på. Utskottet konstaterade att idrottsrörelsen behåller sin självständiga ställning genom att den själv lägger fast målen för sin verksamhet och att staten i sin bidragsgivning endast anger de syften som den har med bidragen.

Utskottet har inte ändrat uppfattning i frågan, varför motionerna Kr266 (fp) yrkande 1 och Kr297 (m) yrkande 1 avstyrks.

När det gäller *de statliga medlen till Sveriges olympiska kommitté* gjorde regeringen i december 2001 bedömningen att bidraget till en talangsatsning inom svensk idrott skall sökas och rekvireras direkt av SOK, medan organi-

sationsbidraget till SOK och bidragen för deltagande vid olympiska spel även fortsättningsvis skall förmedlas via RF.

Utskottet anser att det inte finns skäl att ändra denna ordning och avstyrker motion Kr266 (fp) yrkande 2.

Såvitt avser motion Kr328 (v) om *sponsorers inflytande på idrottsverksamhet* delar utskottet självfallet motionärens uppfattning att sponsorer inte skall kunna påverka den idrottsliga verksamheten i en idrottsförening eller ett förbund. Utskottet förutsätter att verksamheten inom olika förbund och föreningar utgår från de ovan nämnda grundstenarna för idrottspolitiken, bl.a. idrottens självständiga ställning. Därmed bör det inte finnas något utrymme för sponsorer att på det sätt som befaras i motionen få inflytande och makt inom förbund och föreningar. Den situation som motionären återger torde enligt utskottets uppfattning vara en isolerad företeelse som inte uppstår igen. Utskottet anser att det för närvarande inte finns skäl för riksdagen att göra något uttalande, men kommer att uppmärksamt följa frågan.

Utskottet avstyrker motion Kr328 (v).

Jämställdhet m.m.

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bör avslå motionsförslagen om

- jämställdhet m.m.,
- jämställd bidragsfördelning, *jämför reservation 4 (kd)* och
- motion för äldre.

Motionerna

Flera motioner rör frågor om *jämställdhet m.m.* inom idrottsrörelsen.

Motionären bakom Kr228 (s) betonar angelägenheten av att regeringen i sina samtal med företrädare för idrottsrörelsen understryker vikten av att diskriminering av kvinnor skall ses lika allvarligt som andra former av diskriminering. Motionären pekar på att RF:s riktlinjer för när idrottsutbyte inte får ske med ett annat land enbart anger länder där det – utöver om landet är föremål för bindande sanktioner enligt Förenta nationernas stadga – förekommer diskriminering i idrottsligt sammanhang på grund av ras, religion eller politisk anslutning.

I motion Kr266 (fp) framhålls betydelsen av lika villkor för idrottande män och kvinnor, bl.a. vad gäller träningstider och tillgång till anläggningar (yrkande 7).

Motionärerna bakom motionerna MJ430 (kd) yrkande 2 och A242 (kd) yrkande 25 efterlyser en oberoende utredning för att därefter kunna få till stånd en *jämställd bidragsfördelning* till kvinno- respektive mansdominerade idrottsgrenar.

I motion Kr368 (kd) yrkande 5 föreslås bl.a. att idrottsrörelsen särskilt skall uppmärksamma jämställdhetsaspekten vid fördelningen av det statliga stödet till idrotten på olika nivåer.

Betydelsen av trygg *motion för äldre* framhålls i motion Kr266 (fp) yrkande 6.

Utskottets ställningstagande

Frågor om *jämställdhet* och *jämställd bidragsfördelning* har på senare år fått stor uppmärksamhet såväl inom RF som i samband med den statliga bidragsgivningen till idrotten.

RF samlar årligen in statistik från specialidrottsförbunden om representationen av kvinnor och män inom respektive förbund. Bland annat samlas uppgifter in om antalet medlemmar och sammansättningen av styrelser och valberedningar. Av materialet framgår bl.a. följande. Under åren 1989–1999 ökade andelen kvinnor både bland aktiva och på ledande befattningar inom idrotten konstant. Exempelvis ökade andelen kvinnor i specialidrottsförbundens styrelser från i genomsnitt 15 % 1989 till 27 % 1998. Sedan dess (t.o.m. år 2001) har andelen kvinnor legat runt 25 %. Idrottens jämställdhetsplan från 1989, kompletterad med nya riktlinjer 1999, berör inte bara kvinnors och mäns tillgång till formell representation, utan tar även upp frågor som hur resurser fördelas och vilka normer som styr organisationen och verksamheten.

RF fick i juni 2000 regeringens uppdrag att leda ett treårigt projekt om en rättvis fördelning av samhällets samlade resurser inom idrotten utifrån kön, etnisk bakgrund och funktionshinder. Ett av delprojekten syftar till att hitta verktyg när det gäller en rättvis fördelning av makt och resurser mellan män och kvinnor inom idrotten. Projektet kommer att redovisas under året.

RF och SISU Idrottsutbildarna har vidare erhållit 15 miljoner kronor i statligt bidrag för att under perioden 2001–2003 utbilda ungdomar, särskilt unga kvinnor, till idrottsledare. Satsningen inriktar sig främst på regionalpolitiskt prioriterade områden.

Efter den tidigare satsningen med bidrag ur Allmänna arvsfonden om 60 miljoner kronor under 1999–2002 har regeringen medgett att RF får disponera 15 miljoner kronor från överskottet av värdeautomatspel till lokalt utvecklingsarbete, där bl.a. jämställdhet, integration och ungdomars delaktighet skall prioriteras.

I regleringsbrevet för år 2003 ges RF i uppdrag att i mars i år redovisa vilka insatser som kommer att göras för att idrottsrörelsen skall öppna dörrarna för fler, hålla tillbaka avgifterna, satsa mer på flickidrotten, delta i kampen mot droger och intensifiera samarbetet med skolorna. RF skall också göra en översiktlig bedömning av vilka effekter som förväntas uppnås genom de planerade åtgärderna. Avsikten är att regeringen, efter prövning av RF:s redovisning, skall bevilja ett bidrag om 100 miljoner kronor för år 2003 till dessa ändamål från överskottet från AB Svenska Spel och sammanlagt under mandatperioden – enligt regeringsförklaringen – 1 miljard kronor.

Idrottsrörelsen har under senare år gjort framsteg när det gäller jämställdhet, och utskottet är väl medvetet om RF:s inställning att såväl makt som resurser i idrottsliga sammanhang skall fördelas på ett rättvist sätt mellan könen. Det finns dock inom utskottet en oro för att RF:s uppfattning inte fått genomslag på alla nivåer inom idrotten. Inte minst visas detta genom återkommande rapporter i medierna om hur flickidrott ges sämre villkor, t.ex. vad gäller träningsstider, än den idrott som till övervägande del har pojkar som deltagare. Utskottet vill därför särskilt framhålla vikten av att RF intensifierar sitt arbete med att sprida kunskap och väcka debatt i dessa frågor så att dess uppfattning får genomslag ned i organisationen. Därigenom skulle attityder och verksamhetsinriktning kunna påverkas även utanför idrottsrörelsen, t.ex. hos ansvariga inom kommunerna.

Mot bakgrund av de projekt som nu pågår inom RF och de satsningar som planeras av regeringen avstyrker utskottet motionerna Kr228 (s), Kr266 (fp) yrkande 7, Kr368 (kd) yrkande 5, MJ430 (kd) yrkande 2 och A242 (kd) yrkande 25.

Utskottet avstyrker även motionsyrkandet rörande trygg *motion för äldre*, Kr266 (fp) yrkande 6.

Tolerans- och etikfrågor

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bör avslå motionsförslagen om

- utslagning, stress m.m. hos barn och ungdomar inom idrotten, *jämför reservation 5 (v)*,
- åtgärder mot sexuell diskriminering m.m. inom idrotten och
- etik inom idrotten, *jämför reservation 6 (kd, c)*.

Motionerna

Motionärerna bakom motion Kr265 (v) yrkar att staten i sin bidragsgivning till idrottsrörelsen skall begära en plan för hur *utslagning, stress m.m. hos barn och ungdomar inom idrotten* skall motverkas (yrkande 2).

Flera motioner rör *åtgärder mot sexuell diskriminering m.m. inom idrotten*. I motion Kr265 (v) föreslås att regeringen – bland de syften med statsbidraget som anges för bidragsgivningen – skall betona att idrottsrörelsens öppenhet för alla också skall gälla oberoende av sexuell läggning (yrkande 3). Motionärerna bakom motion Kr266 (fp) föreslår att regeringen skall ta initiativ för att motverka sexuella trakasserier inom idrotten (yrkande 8). I motion Kr329 (s) anfördes att homosexuella och bisexuella bör inkluderas i RF:s handlingsplan för mångfald inom idrottsrörelsen. Motionärerna bakom motion Kr339 (s, fp, v, c, mp) begär att RF för att få statligt bidrag skall lägga fram en åtgärdsplan vad gäller inställningen inom idrottsrörelsen till homosexuella och HBT-personer (yrkande 3).

I motionerna Kr266 (fp) yrkande 13 och Kr368 (kd) yrkande 1 betonas vikten av *etik inom idrotten*. Bland annat framhålls betydelsen av att idrottsrörelsen tar ställning för rent spel och mot våldstendenser.

Utskottets ställningstagande

När det gäller motion Kr265 (v) yrkande 2 rörande *utslagning, stress m.m. hos barn och ungdomar inom idrotten* delar utskottet helt motionärernas oro inför alltför tidig specialisering hos barn och ungdomar. Idrott skall i första hand ge barn och ungdomar en trygg social gemenskap, positiva vuxna förebilder och möjlighet att genom en lekfylld och spontan fysisk aktivitet kunna få ett livslångt intresse för idrott. Tävlingar är ofta ett naturligt inslag i leken, men det är viktigt att ledarna är vaksamma så att inte prestationsmomenten tar alltför stor plats vid alltför unga år. Utskottet är medvetet om att problemen uppmärksammats på senare år inom idrottsrörelsen.

Svenska Friidrottsförbundet motionerade till RF-stämman 1999 om åtgärder mot ”barnifieringen” inom svensk idrott. Stämman beslutade att en arbetsgrupp skulle utreda problemet och komma med förslag till åtgärder. Arbetsgruppen betonade i sitt förslag till handlingsplan bl.a. att det är ledarnas förhållningssätt och kompetens som avgör hur verksamheten utformas samt föreslog att RF i samverkan med SISU Idrottsutbildarna skulle utarbeta en lämplig barnidrottsledarutbildning. Förslagen till åtgärder har förts in i RF:s program för verksamhetsinriktning för åren 2002–2003.

Utskottet avstyrker motion Kr265 (v) yrkande 2, men kommer att uppmärksamt följa frågan.

När det gäller *åtgärder mot sexuell diskriminering m.m. inom idrotten* vill utskottet peka på att RF i slutet av år 2002 – efter det att motionerna väcktes – antog en policy och handlingsplan mot sexuella trakasserier och sexuell diskriminering inom idrotten. I policyn uttalas att det är oacceptabelt att sådant förekommer inom idrotten och att idrottsrörelsen med en genomtänkt verksamhet skall påverka attityder och värderingar på ett positivt sätt. Material och metoder skall utvecklas för att aktiva och ledare skall utbildas i dessa frågor. I planen finns också en konkret vägledning när det gäller åtgärder för den som utsatts för trakasserier och för den organisation inom vilket detta ägt rum.

Utskottet har inhämtat att RF i samband med stämman under år 2003 avser att påbörja en revidering av idéprogrammet Idrotten vill. Enligt uppgift kommer bl.a. införandet av formuleringar om sexuell läggning att behandlas. Utskottet har i samband med liknande motioner tidigare år sagt att även om sexuell läggning inte särskilt anges i idéprogrammet utgår utskottet från att formuleringen om idrottens öppenhet för alla inkluderar även detta område. Utskottet anser det naturligtvis tillfredsställande att formuleringarna avses bli reviderade och bli ännu tydligare än i dagsläget.

Med hänsyn till det arbete som nu pågår på området avstyrker utskottet motionerna Kr265 (v) yrkande 3, Kr266 (fp) yrkande 8, Kr329 (s) och Kr339 (s, fp, v, c, mp) yrkande 3.

Utskottet har tidigare redogjort för den satsning på *etik inom idrotten*, Starta Vågen, som RF och SISU Idrottsutbildarna genomfört under några år och som utvärderades under 1999. Därefter har arbetet varit inriktat på att finna former för hur frågorna skall integreras i den ordinarie verksamheten, bl.a. ute i föreningarna. Av RF:s verksamhetsinriktning för åren 2002–2003 framgår att RF i samarbete med SISU Idrottsutbildarna skall bygga upp en ny grundläggande och samordnad basverksamhet för de idrottsanknutna etiska och sociala frågorna. En samordningsgrupp för dessa frågor bildades vid årsskiftet 2001/02 på RF-kansliet. Gruppens arbete skall bl.a. inkludera frågor om alkohol, tobak och sexuella trakasserier inom idrotten.

Med hänvisning till det nu anförda, och även till vad som ovan anförts om sexuell diskriminering m.m., avstyrker utskottet motionerna Kr266 (fp) yrkande 13 och Kr368 (kd) yrkande 1.

Integration

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bör avslå motionsförslagen om
– integration, *jämför reservation 7 (c)*.

Motionerna

I motion Kr266 (fp) framhåller motionärerna vikten av att idrotten används som ett medel för att underlätta integration i samhället (yrkande 12). Idrotten har, med sin mångfald och lättillgänglighet, unika möjligheter att överbrygga motsättningar och öka förståelsen mellan olika grupper i samhället.

Motionärerna bakom motion Kr335 (c) anser att idrottsrörelsen bör förstärka sitt integrations- och jämställdhetsarbete (yrkande 1).

Utskottets ställningstagande

Integrationsperspektivet har i olika sammanhang uppmärksammat alltmer under senare decennier, inte minst i idrottsvärlden. År 1981 inrättades en invandrarkonsulent hos RF och samma år utarbetades ett handlingsprogram, *Idrott för invandrare*, som fastslog att alla invandrare, oavsett ålder och förmåga, är välkomna inom den svenska idrotten. I idrottsrörelsens idéprogram, *Idrotten vill*, antaget av RF-stämman 1995, betonas idrottens betydelse för integrationen i det svenska samhället. Kunskaperna om invandrares deltagande i idrottsverksamhet och idrottens betydelse för integrationen i samhället är emellertid relativt begränsade, vilket framgår bl.a. av en rapport, *Idrott och integration*, utgiven av RF år 2002.

Rapporten är en kunskapsöversikt och redogör för de fyra studier som gjorts om idrotten ur ett integrationsperspektiv. Två av dessa studier är inriktade på en enda idrottsgren, fotboll, medan två behandlar integration som en av flera aspekter. RF konstaterar i rapporten att även om området uppmärksammat under senare år är ytterligare forskarinsatser motiverade.

RF har därefter under år 2002 låtit Statistiska centralbyrån (SCB) genomföra en statistisk undersökning av idrottsvanorna hos 3 000 ungdomar i åldrarna 13–20 år med invandrabakgrund. Frågorna som ställdes var i det närmaste identiska med de frågor som användes för att undersöka ungdomars motionsvanor 1998 i en av de nämnda studierna. Resultatet visar att pojkar med invandrabakgrund deltar i den organiserade idrottsverksamheten i ungefär samma utsträckning som ungdomar i allmänhet, medan flickor med invandrabakgrund är underrepresenterade och har minskat i antal sedan studien år 1998.

Stora skillnader framkommer när det gäller förekomsten av invandrande ungdomar i olika idrottsgrenar och när det gäller flickornas deltagande i idrottslivet i relation till om de fötts i Sverige, i Europa eller utanför Europa. Rapporten visar också att det finns ett stort intresse hos invandrande ungdomar att åta sig ledaruppdrag, men att de – särskilt flickor – tillfrågas i liten omfattning.

RF avser att under år 2003 i en uppföljande studie undersöka om deltagandet i idrotten fungerar integrerande i social mening.

RF och SISU Idrottsutbildarna har tillsammans utarbetat en handlingsplan för ökad mångfald inom idrottsrörelsen. De har bl.a. föreslagit att en idé- och kunskapsbank skall inrättas för ett långsiktigt mångfaldsarbete, att kunskap skall spridas om framgångsrika projekt och om betydelsen av mångfald, att studiematerial skall utvecklas om idrott och etnisk och kulturell mångfald samt att forskare skall stimuleras att uppmärksamma mångfaldsaspekter inom idrotten. Dessa delar har tagits med i RF:s verksamhetsinriktning för åren 2002–2003.

RF gör under tre år, 2002–2004, i samverkan med SISU Idrottsutbildarna en satsning på att utveckla barn- och ungdomsidrotten. Avsikten är framför allt att utbilda och utveckla ledare och förhoppningen är bl.a. att genom projektet göra invandrarflickor mer delaktiga i idrottslivet.

Utskottet vill med kraft understryka idrottens uppgift som integrerande faktor i samhället. Inom idrotten kan människor hitta en mötesplats oberoende av bakgrund, kultur och språkbarriärer och finna en förståelse och respekt för varandra. Mot bakgrund av det arbete som pågår för att utveckla mångfalden inom idrottslivet anser utskottet att det inte är påkallat att riksdagen gör ett uttalande i frågan. Därför avstyrker utskottet motionerna Kr266 (fp) yrkande 12 och Kr335 (c) yrkande 1.

Handikappidrott

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bör avslå motionsförslagen om

- funktionshindrades villkor och
- handikappidrottens del av medlen från spel och lotterier, *jämför reservation 8 (m)*.

Motionerna

Motionärerna bakom motionerna Kr266 (fp) yrkande 9 och Kr368 (kd) yrkande 4 oroas över *de funktionshindrades villkor* inom idrottslivet. De funktionshindrades behov bör tillgodoses, bl.a. när det gäller tillgången till anläggningar och fördelningen av tävlingstider. Vidare betonas betydelsen av ökade statliga satsningar på grund av handikappidrottens merkostnader, bl.a. dyrare hjälpmedel och kostnader för ledsagare.

I motion Kr297 (m) föreslår motionärerna att *handikappidrotten skall få en ökad del av medlen från spel och lotterier* (yrkande 8).

Utskottets ställningstagande

När det gäller den viktiga frågan om *funktionshindrades villkor* inom idrotten, bl.a. frågan om tillgång till anläggningar och fördelning av tränings- och tävlingstider, vill utskottet erinra om att det inom RF sedan december 2000 pågår ett treårigt projekt, Idrottsresurser på lika villkor. Projektet skall kartlägga, analysera och sprida kunskap om hur samhällets resurser till idrotten fördelas och utnyttjas. En av de frågor som projektet skall ge svar på är hur personer med funktionshinder kan utnyttja resurserna. Projektet skall även samla in goda exempel på metoder och modeller som leder till en rättvis resursfördelning.

Enligt inhämtade uppgifter har svensk handikappidrott fr.o.m. den 1 juli 2001 beviljats en extra satsning om 3,5 miljoner kronor per år från de medel som står till regeringens disposition under anslaget Stöd till idrotten. I övrigt är det idrottsrörelsens uppgift att fördela statsmedlen och det ankommer inte på riksdagen att styra fördelningen mellan olika idrottsförbund.

Det bör också nämnas att ansvaret för tillgången till lokaler och fördelningen av tävlings- och träningsstider vilar på kommuner och idrottsrörelsen, vilka äger och driver anläggningar.

Utskottet avstyrker, mot bakgrund av det anförda, motionerna Kr266 (fp) yrkande 9 och Kr368 (kd) yrkande 4.

När det gäller motionsyrkandet rörande *handikappidrottens del av medlen från spel och lotterier* kan nämnas att i stort sett hela det överskott från värdeautomatspel, som går till idrotten, förs vidare till idrottsföreningars barn- och ungdomsverksamhet (LOK-stödet). Bidragsberättigade till LOK-stödet är barn och ungdomar i åldern 7–20 år. För handikappade gäller dock ingen övre åldersgräns. Detta innebär att i stort sett alla handikappade, till skillnad från icke handikappade, kan ingå i underlaget för ansökningar om bidrag från LOK-stödet.

Mot bakgrund av vad som sagts ovan avstyrker utskottet motion Kr297 (m) yrkande 8.

Idrottsforskning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bör avslå motionsförslagen om
– idrottsforskning, *jämför reservationerna 9 (m) och 10 (kd)*.

Motionerna

Motionärerna bakom motion Kr297 (m) anser att samordningen av idrottsforskningen har fungerat dåligt och begär att en översyn av idrottsforskningen skall göras (yrkande 6).

I motion Kr368 (kd) anför motionärerna att idrottsforskning i första hand bör vara ett ansvar för utbildnings- och forskarsamhället, medan det mer behovsanpassade utvecklingsarbetet är en fråga för idrottens egna organisationer. Det är samtidigt enligt motionärerna naturligt att idrottsrörelsen får ett inflytande över de organ som samordnar idrottsforskningen i landet (yrkande 9).

Utskottets ställningstagande

Centrum för idrottsforskning, CIF, har till uppgift att initiera, samordna och stödja forskning inom idrottens område. CIF skall också skapa förutsättningar för samarbete mellan forskare vid olika universitet och högskolor samt andra engagerade inom området. RF utser två ledamöter i CIF:s styrelse. De övriga ledamöterna utses av olika universitet och högskolor i landet.

CIF finansieras till större delen med medel från anslaget 30:1 Stöd till idrotten (utgiftsområde 17), som disponeras av RF, och därutöver med medel från anslaget 25:73 Forskning och konstnärligt utvecklingsarbete vid vissa högskolor m.m. (utgiftsområde 16). Av regleringsbrevet framgår att statens stöd till idrottsforskning under anslaget Stöd till idrotten under 2003 uppgår till 20 miljoner kronor. RF lämnar enligt inhämtade uppgifter 13 miljoner kronor vidare till CIF och använder av det återstående beloppet 5 miljoner kronor för forskning och utveckling av den elitidrott, som faller utanför SOK:s åtaganden, och 2 miljoner kronor för egen idrottsforskning, främst ur samhällsvetenskaplig synvinkel. I det statliga bidrag på 20,6 miljoner kronor som för år 2003 lämnas till Idrottshögskolan från anslaget 25:73 ingår medel till CIF med 6,8 miljoner kronor.

Utskottet vill erinra om att utskottet tidigare redogjort för bl.a. verksamheten hos CIF relativt ingående. I betänkande 2001/02:KrU9 framfördes bl.a. följande.

1996 beslutades att en parlamentariskt sammansatt kommitté skulle utvärdera det statliga stödet till idrotten. Kommittén antog namnet Idrottsutredningen. På utredningens uppdrag genomfördes en kartläggning av idrottsrelaterad forskning i Sverige (SOU 1998:33). Av kartläggningen framgick bl.a. att CIF under tioårsperioden 1987–1996 stod för drygt 70 % av det totala finansiella stödet till idrottsforskningen. Till sitt förfogande hade CIF ungefär 8 miljoner kronor per år att dela ut till olika

forskningsprojekt. I kartläggningen konstaterades att svensk idrottsforskning i stort under den studerade tioårsperioden både breddats och fördjupats, men att det, om idrottsforskningen även fortsättningsvis skulle kunna hänga med i en accelererande utveckling, var av stor vikt att ytterligare medel kunde tillföras verksamheten. Den summa som angavs var minst 20 miljoner kronor.

CIF sammanställde i september år 2000, på uppdrag av RF, en rapport som skulle utgöra en värdering av icke statligt finansierad, idrottsrelevant forskning. CIF:s styrelse konstaterade att kartläggningen och värderingen var mycket svåra att genomföra. Sammanfattningsvis konstaterade CIF att direkta, icke statliga medel till idrottsforskning är av liten omfattning men att däremot indirekta medel via näringslivets forskning och utveckling av t.ex. material, utrustning, skydd, kostprodukter, medicinsk utrustning och behandling är betydande. Näringslivets forskningsresultat och informationsinsatser bedömdes som betydande och konstaterades vara till stor hjälp för idrottande människor. Det konstaterades vidare att det är en mycket omfattande uppgift att bedöma summan av forsknings- och utvecklingskostnader, kostnader för informationsinsatser samt sponsorstöd till idrotten.

Utskottet konstaterar att statens stöd till forskning och utveckling m.m. under anslaget Stöd till idrotten ökat de senaste åren. Stödet uppgick år 2000 till 10 miljoner kronor och år 2001 till 15 miljoner kronor. Innevarande år [2002] uppgår det till 20 miljoner kronor.

Från och med den 1 januari 2002 är Idrottshögskolan (IH) huvudman för CIF. Tidigare låg huvudmannskapet på Karolinska Institutet (KI). Största delen av CIF:s statsbidrag går till olika forskningsprojekt. Forskningsprojekten är uppdelade i tre grupper fysiologi/medicin, humaniora/samhällsvetenskap samt traumatologi/rehabilitering. Hur mycket medel som tilldelas varje grupp beror i stora drag på hur stort sammanlagt belopp som söks inom respektive grupp. För år 2002 inkom drygt 170 ansökningar. Fördelningen av beviljade medel mellan de tre ämnesområdena blir i år 43 % till fysiologi/medicin, 18,5 % till humaniora/samhällsvetenskap och 38,5 % till traumatologi/rehabilitering.

Utskottet ser det som positivt att CIF numera har IH som sin huvudman; förändringen har fört forskningen närmare idrotten. Idrottsforskningen som bör arbeta på bred front är av stor betydelse för idrotten och förbättrar förutsättningarna för en bra idrott. Med tanke bl.a. på den bredd i forskningen som är nödvändig utgår utskottet från att IH, CIF och övriga forskningsansvariga instanser utvecklar samordningen av idrottsforskningen och övrig idrottsrelaterad forskning.

Utskottet, som vill understryka behovet av forskning på olika områden som rör idrotten, anser emellertid inte att det med anledning av yrkandena i motionerna finns skäl att göra någon ändring i nu rådande förhållanden och avstyrker motionerna Kr297 (m) yrkande 6 och Kr368 (kd) yrkande 9.

Anorexi

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bör avslå motionsförslaget om
– stöd till idrottsrörelsen i dess arbete mot anorexi.

Motionen

Motionärerna bakom motion So226 (c) framhåller betydelsen av att samhället ger idrottsrörelsen ett starkt stöd i dess arbete mot anorexi och i dess ansträngningar att intensifiera informationen om vikten att äta rätt och om de risker som felaktig kosthållning medför. Detta bör enligt motionen tillkännas för regeringen (yrkande 2).

Utskottets ställningstagande

Utskottet har inhämtat att det finns en stor medvetenhet inom idrottsrörelsen om problemet med ätstörningar. Den enligt RF effektivaste insatsen som görs är att denna problematik ingår som en viktig del i all utbildning av tränare och ledare. Under år 2003 avser RF vidare att upprätta en kunskapsöversikt när det gäller idrott och ätstörningar. Bland annat kommer information om forskningsrön och adekvat behandling att ingå i översikten. Vidare skall i översikten lämnas goda exempel från olika specialförbund när det gäller förebyggandet av ätstörningar. RF har också under 1990-talet bidragit med medel till projekt rörande idrott och ätstörningar vid Anorexicentrum vid Huddinge sjukhus. Även Centrum för idrottsforskning, CIF, bidrar kontinuerligt till forskning i denna fråga.

Problemet med ätstörningar tas också upp i proposition 2002/03:35 Mål för folkhälsan, som nu bereds av socialutskottet. I propositionen föreslås att regeringen skall lägga fram förslag om samhällsinsatser när det gäller goda matvanor och säkra livsmedel. En nationell ledningsgrupp för folkhälsofrågor föreslås inrättas och en särskild utredare skall överväga ändringar i lagstiftningen. I propositionen betonas också det ansvar för dessa frågor som finns hos bl.a. Livsmedelsverket och Statens folkhälsoinstitut.

Utskottet delar motionärernas oro för den snabbt ökande förekomsten i samhället av ätstörningar, särskilt bland unga flickor. Orsakerna till sådana störningar är komplexa och hänger bl.a. samman med rådande skönhetsideal och utseendefixering. Enligt utskottets uppfattning kan riskerna för ätstörningar hos idrottande ungdom troligen vara större än hos ungdom i allmänhet. Idrottare har den egna kroppen som arbetsredskap. I idrotter som långdistanslöpning och backhoppning är det t.ex. en fördel med en lätt kropp. Med tanke på dessa särskilda faktorer, utöver den påverkan som finns i samhället i övrigt, är det mycket viktigt att ansvariga inom idrotten är vaksamma på tendenser till ätstörningar och också tar sitt ansvar för att påverka de ungdomar som finns inom idrottsrörelsen till riktig kosthållning. Utskottet vill också framhålla vikten av ytterligare forskning när det gäller ätstörningar.

Utskottet utgår från att sådana synpunkter som förs fram i motion So226 (c) kommer att innefattas i det fortsatta arbete som föreslås i propositionen Mål för folkhälsan. Utskottet förutsätter också att RF:s insatser utformas på så sätt att frågeställningarna får ett sådant genomslag inom idrottsrörelsen att den oroande utvecklingen kan hejdas.

Med hänvisning till det anförda avstyrker utskottet motion So226 (c) yrkande 2.

Dopning

Utskottets förslag i korthet

- Riksdagen bör avslå motionsförslagen om
- dopningsfrågor hos internationella organ,
 - Världsantidopningsbyrån, WADA,
 - sanktioner mot dopning och
 - dopningskontroll av kvinnor.

Motionerna

Motionärerna bakom motion Kr265 (v) framhåller vikten av arbetet med *dopningsfrågor hos internationella organ* och föreslår att regeringen skall försöka påverka bl.a. EU att öka ansträngningarna när det gäller att motverka dopning (yrkande 1).

I motion Kr297 (m) framhåller motionärerna betydelsen av att staten och idrottsrörelsen stöder *Världsantidopningsbyrån, WADA* (yrkande 10).

Enligt motion Kr368 (kd) bör svensk idrottsrörelse nationellt och internationellt verka för kraftfulla *sanktioner mot dopning* (yrkande 3).

I motion Kr326 (s) betonas vikten av att man vid *dopningskontroller av kvinnor* tar hänsyn till relevanta skillnader mellan könen.

Utskottets ställningstagande

Utskottet noterar med oro allt tätare rapporter om dopningsfall inom idrotten och vill, liksom tidigare år, framhålla att rent spel och tävlingar på lika villkor är självklara ideal inom idrotten. Det är glädjande att ett aktivt arbete pågår i olika sammanhang, såväl inom Sverige som internationellt, för att motverka dopning.

I februari 2001 fick en arbetsgrupp inom Regeringskansliet i uppdrag att utarbeta en nationell handlingsplan för att motverka dopning inom idrotten. Arbetsgruppen lade i december 2001 fram sitt betänkande, *Handlingsplan mot dopning inom idrotten* (Ds 2002:4). Bland de förslag som förs fram kan nämnas att antalet dopningskontroller inom idrotten skall öka under en treårsperiod med 50 % utifrån 2002 års nivå. Vidare föreslås att RF och SISU Idrottsutbildarna skall ta ett större ansvar för att information och utbildning når ut till bl.a. idrottande ungdomar och idrottsledare på olika nivåer. Gruppen föreslår också att samverkan skall inledas, med syfte att skapa dopningsfria träningsmiljöer, mellan aktörer som driver verksamhet för styrketräning och för allmän konditionsträning. Vidare bör enligt utredningen utredas ytterligare om det är möjligt att lagstifta om dopningskontroller och sanktionsförfarande för sådant tränande som inte bedrivs inom föreningar anslutna till RF. En redogörelse lämnas också för det internationella arbete som bedrivs för att motverka dopning.

EU-idrottsarbetsgruppen inom Regeringskansliet lade i oktober 2001 fram sin rapport, *Idrotten i Sverige och EU* (Ds 2001:54). Bland förslagen i rapporten kan nämnas att regeringen skall utreda om EG-fördraget bör ändras för att ge EU uttrycklig kompetens att ge finansiella bidrag till internationella anti-dopningsorganisationer. Vidare föreslås att regeringen skall verka för en ytterligare utvidgad dialog i idrottsrelaterade frågor mellan medlemsstaterna, EU-institutionerna och idrottens olika organisationer.

Bägge de nämnda rapporterna har remissbehandlats och bereds för närvarande inom Regeringskansliet. Utskottet vill särskilt peka på att det i båda arbetsgrupperna har ingått ett flertal företrädare för idrottsrörelsen.

Av regleringsbrevet för anslaget till idrotten för år 2003 framgår att Dopinglaboratoriet i Huddinge, i likhet med förra året, får 1,5 miljoner kronor från staten och att Dopingjouren i Huddinge under 2003 får höjt anslag från 900 000 kr till 1,5 miljoner kronor. Sverige lämnar ett årligt bidrag till WADA om ca 1 miljon kronor av medel som står till regeringens disposition under anslaget Stöd till idrotten.

Utskottet hänvisar också till vad som sagts ovan under Jämställdhet m.m. om den satsning som kommer att göras på idrotten under de närmaste åren.

Med hänsyn till det arbete som pågår för närvarande avstyrker utskottet motionerna Kr265 (v) yrkande 1 om *dopningsfrågor hos internationella organ* och Kr297 (m) yrkande 10 om *Världsantidopningsbyrån, WADA*.

När det gäller *sanktioner mot dopning* kan nämnas att – enligt RF:s stadgar – dopningsförseelse föreligger inte bara då en idrottsutövare intagit förbjudet medel eller använt förbjuden metod utan även bl.a. då han eller hon vägrat att medverka vid en dopningskontroll. Enligt praxis bestraffas dopningsförseelser alltid med diskvalifikation. Diskvalifikationstidens längd är enligt stadgarna högst två år. Utskottet har inhämtat att Riksidrottsnämnden i sin egenskap av idrottens högsta dömande instans ser mycket strängt på överträdelser av idrottens dopningsregler. Om den dopade har använt anabola steroider eller amfetamin eller om det är fråga om återfall i dopning – oavsett vilket preparat det rör sig om – utdöms alltid maximistraffet.

I vissa internationella specialförbund förekommer livstids diskvalifikation. Den svenska idrottsrörelsen har emellertid tagit ställning mot att så hårda bestraffningar får tillgripas; de har ansetts inhumana och i strid med svensk rättstradition.

Utskottet vill också påpeka att en avstängning på två år för den enskilde idrottsmannen eller kvinnan kan vara förödande inte enbart för ekonomin med bortfall av sponsorer, utan även för karriären. Det senare beror inte minst på att antalet tävlingar på hög nivå ökar och medför ett allt större antal idrottare på elitnivå, vilket i sin tur gör det svårt att komma tillbaka efter en lång avstängning.

Utskottet vill dock nämna att en arbetsgrupp utsedd av Riksidrottsstyrelsen har – mot bakgrund av utvecklingen – föreslagit en stadgeändring som innebär en förlängning av diskvalifikationstiden till högst fyra år. Förslaget kommer att behandlas på RF-stämman senare i vår.

Det kan i sammanhanget nämnas att RF i regeringens riktlinjer för statens stöd till idrotten har ålagts att återrapportera bl.a. antalet dopningstester och procentuellt antal bestraffade fördelade på lika idrotter.

Med hänvisning till det anförda avstyrker utskottet motion Kr368 (kd) yrkande 3.

Vad beträffar *dopningskontroller av kvinnor* har utskottet inhämtat att Dopninglaboratoriet i Huddinge följer riktlinjer som Internationella olympiska kommittén och WADA gjort upp. Riktlinjerna föreskriver vissa skillnader för män och kvinnor när det gäller tolkningen av resultat, t.ex. vad gäller hormonpreparat.

Utskottet finner inte anledning för riksdagen att göra något uttalande rörande dopningskontroller av kvinnor och avstyrker motion Kr326 (s).

Idrottslokaler m.m.

Utskottets förslag i korthet

- Riksdagen bör avslå motionsförslagen om
- tillgång till rekreationsområden m.m. och
 - stöd till föreningsägda idrottslokaler.

Motionerna

I motion Kr297 (m) framhålls betydelsen för folkhälsan av motionsidrott (yrkande 7). Enligt motionärerna är det därför viktigt med ett utbud av gemensamma rekreationsområden med olika inriktningar. I motion Kr335 (c) betonar motionärerna betydelsen av att resurser avsätts för näridrottsplatser för att öka möjligheterna till spontanidrott. Av de extra medel om 100 miljoner kronor som regeringen föreslagit för idrottens barn- och ungdomsverksamhet bör en del avsättas för näridrottsplatser (yrkande 2). I samma motion föreslås att en utredning skall se över möjligheterna att införa ett bidrag till föreningsägda idrottslokaler, liknande det bidrag som i dag finns till allmänna samlingslokaler (yrkande 6).

Utskottets ställningstagande

Vikten av en bra samhällsplanering som beaktar människors behov av *tillgång till rekreationsområden m.m.* lyftes fram i den idrottspolitiska propositionen våren 1999. RF har i sin verksamhetsinriktning för åren 2002–2003 angett att RF har för avsikt att medverka till att skolgårdar, parker och allmänna platser i närmiljöområden utformas så att de stimulerar till fysisk aktivitet. Utskottet vill i sammanhanget understryka vikten av att bevara och skapa grönområden som kan stimulera till spontanidrott och som kan locka till sig barn och ungdomar som annars inte motionerar. Det är enligt utskottets uppfattning viktigt att också dessa barn och ungdomar uppmärksammas i olika sammanhang, bl.a. i kommunernas planarbete.

Enligt information från RF kommer kommunernas investeringar i olika anläggningar att öka under de kommande åren. Under perioden 2003–2006 finns kommunala planer på upprustning eller nybyggnation av anläggningar för idrott och fysisk aktivitet för nästan 10 miljarder kronor, vilket enligt RF innebär att kommunerna är tillbaka på samma investeringsnivå som före 1990-talets besparingar. RF bedriver tillsammans med kommuner och sponsorer ett aktivt arbete för att få fram en modellanläggning för näridrottsplatser, lämplig för spontanidrott. Studiematerial har vidare tagits fram som vägledning för idrottsföreningar när det gäller underhåll och nya anläggningar.

Utskottet vill också peka på att det av regleringsbrevet för år 2003 framgår att det belopp av överskottet från värdeautomatspel som får disponeras till lokala anläggningar för barn- och ungdomsverksamhet har höjts från 6,5 miljoner kronor till 11,5 miljoner kronor.

Mot bakgrund av det anförda avstyrker utskottet motionerna Kr297 (m) yrkande 7 och Kr335 (c) yrkandena 2 och 6.

OS m.m.

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bör avslå motionsförslagen om

- statens engagemang vid ansökan om och deltagande i olympiska spel, Paralympics och Dövas världsspel, *jämför reservation 11 (m, c)* och
- olympiska vinterspel i Sverige, *jämför reservation 12 (c)*.

Motionerna

Motionärerna bakom motion Kr297 (m) begär att riksdagen skall tillkännage för regeringen vikten av *statens engagemang vid ansökan om och deltagande i OS, Paralympics och Dövas världsspel* (yrkande 9). Vidare begär motionärerna att statliga medel skall avsättas för att möjliggöra deltagande i Dövas världsspel.

I motion Kr335 (c) begärs en nationell samling av stat och andra aktörer för att få till stånd *olympiska vinterspel i Sverige* år 2014 (yrkande 7). Samma förslag förs fram i motion Kr206 (c) tillsammans med alternativet år 2018.

Utskottets ställningstagande

I samband med liknande yrkanden under tidigare år har lämnats utförliga redogörelser för förfarandet i samband med en OS-ansökan (se t.ex. bet. 2001/02:KrU9). Bland annat framgår av redogörelserna att det är en stad som ansöker om OS och därmed tar initiativet till att en OS-kommitté startar sitt arbete samt att staden måste ha ett godkännande av en nationell olympisk kommitté för att få gå vidare med en OS-ansökan.

Vid ett möte i februari 2001 mellan RF, Sveriges Dövas Idrottsförbund (SDI) och Näringsdepartementet enades parterna om att medel för deltagande i Dövas världsspel är en idrottsintern angelägenhet. Därefter har Riksidrottsstyrelsen beslutat att framöver bevilja SDI särskilda medel för deltagande i Världsspelen.

Med hänvisning till vad som anförts om ansökningsproceduren, med en stad och SOK i de aktiva rollerna, och vad som överenskommits beträffande Dövas världsspel avstyrker utskottet motionerna Kr206 (c), Kr297 (m) yrkande 9 och Kr335 (c) yrkande 7.

Professionell boxning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bör avslå motionsförslagen om
– professionell boxning.

Motionerna

Motionärerna bakom motionerna Kr260 (m) och Kr281 (kd) yrkar att förbudet mot professionell boxning i Sverige skall upphävas.

Utskottets ställningstagande

Riksdagen beslöt våren 2001 att begära att regeringen skulle tillsätta en expertutredning för att förutsättningslöst analysera de frågor som hänger samman med professionell boxning och andra kampsporter. En särskild utredare är tillsatt och skall redovisa sitt uppdrag senast den 15 mars 2003 (dir. 2001:86).

Med hänsyn till att de kommande resultaten av utredningen och den fortsatta beredningen av utredningsförslagen inte bör föregripas avstyrker utskottet motionerna Kr260 (m) och Kr281 (kd).

Trafiksäkrare idrottsresor

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bör avslå motionsförslaget om
– trafiksäkrare idrottsresor.

Motionen

I motion Kr261 (v) begär motionären att regeringen skall lägga fram en åtgärdsplan för trafiksäkrare idrottsresor.

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser i likhet med motionären att resor med barn och ungdom till olika idrottsevenemang skall genomföras på ett så trafiksäkert sätt som möjligt. Utskottet avstyrkte emellertid förra året en liknande motion med hänvisning till att det är en fråga för idrottsrörelsen att avgöra hur idrottsresorna skall göras trafiksäkrare. Utskottet har noterat att det i en motion från Svenska Bandyförbundet inför årets RF-stämma efterlyses en policy för trafiksäkrare och mer miljöanpassade resor inom idrotten.

Utskottet har inte ändrat sin inställning i frågan och avstyrker motion Kr261 (v).

Samarbete mellan kommuner och idrottsrörelsen

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bör avslå motionsförslaget om
– samarbete mellan kommuner och idrottsrörelsen.

Motionen

Motionärerna bakom motion Kr362 (s) anser att samarbete mellan kommuner och idrottsrörelsen bör uppmuntras och att detta skall tillkännages för regeringen.

Utskottets ställningstagande

De förslag som förs fram i motionen skulle enligt utskottets mening med all säkerhet gagna både den kommunala verksamheten och idrottsrörelsen. Det är dock tveksamt om riksdagen kan påverka förhållandena i önskad riktning genom ett uttalande i frågan med tanke på kommunernas självstyre och idrottsrörelsens självständiga ställning. Utskottet avstyrker därför motion Kr362 (s).

Bolagisering inom idrottsrörelsen

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bör avslå motionsförslaget om
– bolagisering inom idrottsrörelsen.

Motionen

I motion Kr266 (fp) yrkas att tydliga regler skall införas för bolagisering inom idrotten (yrkande 14). Motionärerna framhåller vikten av att den ideella föreningen behåller röstmajoriteten i bolaget samt av att verksamheten bedrivs på kommersiell grund och bär sina egna kostnader.

Utskottets ställningstagande

Utskottet har tidigare uttalat att utskottet inte har någon invändning mot förekomsten av idrottsaktiebolag inom den idrottsliga verksamheten (se bet. 2000/01:KrU4). Utskottet vill dock som tidigare erinra om att den verksamhet som bedrivs i bolagsform skall fungera på marknadsmässiga villkor och inte subventioneras med offentliga bidrag eller andra subventioner, vilket för övrigt också underströks i proposition 1998/99:107 En idrottspolitik för 2000-talet.

RF:s stadgar innehåller vissa regler för idrottsaktiebolag. Av stadgarna framgår bl.a. att föreningen skall ha röstmajoritet på bolagsstämman i idrottsaktiebolaget.

Utskottet, som anser att önskemålen därmed är tillgodosedda, avstyrker motion Kr266 (fp) yrkande 14.

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges inom parentes vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

1. Idrottens självständiga ställning (punkt 1)

av Lennart Kollmats (fp), Kent Olsson (m), Lena Adelsohn Liljeroth (m), Anna Lindgren (m) och Lena Ödeen (fp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att utskottets förslag under punkt 1 borde ha följande lydelse:

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som framförs i reservation 1. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2002/03:Kr266 yrkande 1 och 2002/03:Kr297 yrkande 1.

Ställningstagande

Idrotten är en folkrörelse, vilket bör innebära att dess medlemmar skall besluta om och ta ansvar för verksamheten samt ta konsekvenserna av sina beslut. Vi är kritiska till hur regeringen ger alltför detaljerade anvisningar om hur idrotten skall använda de pengar de tilldelas. Detta minskar idrottens självständighet. Naturligtvis skall staten formulera sin avsikt med de medel som ställs till idrottens förfogande, men det är väsentligt att inte alltför långtgående synpunkter lämnas. Vi anser att idrotten även i framtiden skall ges möjlighet att agera självständigt och ha friheten att själv bestämma verksamhetens innehåll, inriktning och mål.

Vad vi här anfört bör riksdagen som sin mening tillkännage för regeringen. Därmed bör riksdagen bifalla motionerna 2002/03:Kr266 (fp) yrkande 1 och 2002/03:Kr297 (m) yrkande 1.

2. De statliga medlen till Sveriges olympiska kommitté (punkt 2)

av Lennart Kollmats och Lena Ödeen (båda fp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att utskottets förslag under punkt 2 borde ha följande lydelse:

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som framförs i reservation 2. Därmed bifaller riksdagen motion 2002/03:Kr266 yrkande 2.

Ställningstagande

Vi anser att idrottsrörelsens självständighet markeras genom att RF har ansvaret för fördelningen av de statliga medlen till idrotten. Regeringen har sedan

något år ändrat förfarandet så att medel till den talangsatsning som handhas av Sveriges olympiska kommitté (SOK) lämnas direkt till kommittén, medan övriga bidrag fördelas via RF. Vi anser att RF även i fortsättningen bör fördela samtliga medel till idrotten och att dess budget bör öka med ett belopp som motsvarar vad som nu går direkt till SOK.

Vad vi här anfört bör riksdagen som sin mening tillkännage för regeringen. Därmed bör riksdagen bifalla motion 2002/03:Kr266 (fp) yrkande 2.

3. Sponsorerers inflytande på idrottsverksamhet (punkt 3)

av Peter Pedersen och Rossana Dinamarca (båda v).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att utskottets förslag under punkt 3 borde ha följande lydelse:

3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som framförs i reservation 3. Därmed bifaller riksdagen motion 2002/03:Kr328.

Ställningstagande

Det bör vara en självklarhet att det är idrottsföreningen eller förbundet som svarar för innehållet i idrottsverksamheten. Det behöver sättas upp tydliga gränser för sponsorernas inflytande och makt över den idrottsliga verksamheten så att de inte ges möjlighet att t.ex. påverka laguttagningen till tävlingar. Regeringen bör därför i den statliga bidragsgivningen till RF ställa villkor som omöjliggör bidragsgivning till förbund som tillåter att sponsorer får inflytande och makt över den idrottsliga verksamheten i förbundet eller dess medlemsföreningar, t.ex. genom att sponsorerna tar över, styr eller lägger sig i en laguttagning e.d. Ett sådant krav är också förenligt med en av grundstenarna för idrottspolitiken, nämligen att idrottsrörelsen skall vara självständig.

Vad vi här anfört bör riksdagen som sin mening tillkännage för regeringen. Därmed bör riksdagen bifalla motion 2002/03:Kr328 (v).

4. Jämställd bidragsfördelning (punkt 5)

av Gunilla Tjernberg (kd).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att utskottets förslag under punkt 5 borde ha följande lydelse:

5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som framförs i reservation 4. Därmed bifaller riksdagen motion 2002/03:Kr368 yrkande 5 och avslår motionerna 2002/03:MJ430 yrkande 2 och 2002/03:A242 yrkande 25.

Ställningstagande

I dag råder på många platser en snedfördelning i de lokala satsningarna på idrottsverksamhet. Idrotter som kan betraktas som typiskt manliga får en betydligt större del av satsningarna än de idrotter som domineras av flickor

och kvinnor. Ett tydligt exempel är ridningen som på de flesta orter har ett mycket svagt stöd i förhållande till exempelvis ishockey, där kommunerna bidrar med resurser till ishallar m.m. För att motverka denna snedfördelning bör idrottsrörelsen särskilt uppmärksamma jämställdhetsaspekten vid fördelningen av det statliga stödet till idrotten på olika nivåer.

Vad jag här anfört bör riksdagen som sin mening tillkänna för regeringen. Därmed bör riksdagen bifalla motion 2002/03:Kr368 (kd) yrkande 5 och avslå motionerna 2002/03:MJ430 (kd) yrkande 2 och 2002/03:A242 (kd) yrkande 25.

5. Utslagning, stress m.m. hos barn och ungdomar inom idrotten (punkt 7)

av Peter Pedersen och Rossana Dinamarca (båda v).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att utskottets förslag under punkt 7 borde ha följande lydelse:

7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som framförs i reservation 5. Därmed bifaller riksdagen motion 2002/03:Kr265 yrkande 2.

Ställningstagande

I de s.k. grundstenarna för den nationella idrottspolitiken poängteras att lika förutsättningar skall gälla för flickor och pojkar, kvinnor och män med olika social bakgrund och ekonomiska förutsättningar. Vikten av god etik lyfts fram liksom vikten av att arbeta för integration och att värna om en demokratisk fostran.

Idrott för barn bör vara lek och alla skall få delta. Barn skall tillåtas att pröva olika idrotter utan påtryckningar att tidigt välja en idrott. I dag inträffar det i alltför stor utsträckning att barn väljs ut i mycket låg ålder och drillas för att eventuellt nå framgångar längre fram. Utslagningsprocesserna medför också att många, inte minst flickor, slutar idrotta i tidiga år. Denna ”barnifiering” måste aktivt motarbetas.

”Sexifieringen” inom idrotten måste också motarbetas, särskilt när det gäller barn och ungdomar. Det är inte acceptabelt att t.ex. kvinnliga idrottare i vissa sporter uppmanas att tävla lättklädda. Det viktiga måste vara vad de kan prestera, inte hur de ser ut. Det är också av yttersta vikt att idrotten kraftfullt tar itu med frågor om sexuella trakasserier och perverterade nollningar.

Kommersialisering och utrustningshets kan medföra att många barn och ungdomar utestängs från idrotten av ekonomiska skäl. Idrottsrörelsen måste kunna påverka de kommersiella krafter som styr utrustningshetsen. Det bör inte få vara en ekonomisk fråga om ett barn skall delta i idrottslivet.

Vid den statliga bidragsgivningen bör krävas en plan för hur idrottsrörelsen avser att motverka utslagning, stress, kommersialisering, ”sexifiering” och ”barnifiering”.

Vad vi här anfört bör riksdagen som sin mening tillkännage för regeringen. Därmed bör riksdagen bifalla motion 2002/03:Kr265 (v) yrkande 2.

6. Idrottens etik (punkt 9)

av Gunilla Tjernberg (kd) och Birgitta Sellén (c).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att utskottets förslag under punkt 9 borde ha följande lydelse:

9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som framförs i reservation 6. Därmed bifaller riksdagen motion 2002/03:Kr368 yrkande 1 och bifaller delvis motion 2002/03:Kr266 yrkande 13.

Ställningstagande

Idrotten spelar en viktig fostrande roll för många barn och ungdomar som får lära sig vad ansvarstagande och samarbete innebär. I idrottens värld finns också givna regler som måste följas. Sanktioner följer omedelbart på brott vilket är positivt och lärorikt. I en tid när ungdomsvåld, drogmissbruk och rasism utgör växande problem i samhället blir idrottens roll som ungdomsfostrare viktigare än någonsin.

Idrottsrörelsen skall tydligt ta ställning för rent spel och mot fusk, våld, mobbning, rasism och droger. Idrotten har en stor och viktig uppgift i arbetet med etik och värderingar.

Barn- och ungdomsidrotten bör utformas så att utslagning och elittänkande motverkas.

Vad vi här anfört bör riksdagen som sin mening tillkännage för regeringen. Därmed bör riksdagen bifalla motion 2002/03:Kr368 (kd) yrkande 1 och delvis bifalla motion 2002/03:Kr266 (fp) yrkande 13.

7. Integration (punkt 10)

av Birgitta Sellén (c).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att utskottets förslag under punkt 10 borde ha följande lydelse:

10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som framförs i reservation 7. Därmed bifaller riksdagen motion 2002/03:Kr335 yrkande 1 och bifaller delvis motion 2002/03:Kr266 yrkande 12.

Ställningstagande

Ett villkor för det offentliga stödet till idrotten bör vara att idrottsrörelsen kan påvisa ett förstärkt integrations- och jämställdhetsarbete. Det finns många

goda exempel på idrottsrörelsens bidrag till integrationsarbetet, men mer bör kunna göras.

Vad jag här anført bör riksdagen som sin mening tillkännage för regeringen. Därmed bör riksdagen bifalla motion 2002/03:Kr335 (c) yrkande 1 och delvis bifalla motion 2002/03:Kr266 (fp) yrkande 12.

8. Handikappidrottens del av medlen från spel och lotterier (punkt 12)

av Kent Olsson, Lena Adelson Liljeroth och Anna Lindgren (alla m).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att utskottets förslag under punkt 12 borde ha följande lydelse:
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som framförs i reservation 8. Därmed bifaller riksdagen motion 2002/03:Kr297 yrkande 8.

Ställningstagande

Handikappidrotten är synnerligen värdefull och har sin givna plats inom den samlade idrottsrörelsen. Stat och kommun har ett särskilt ansvar för att tillse att än fler människor med funktionshinder bereds möjlighet till fysisk rekreation genom idrott. Svenska Handikappidrottsförbundet (SHIF) erhåller medel för sin verksamhet genom RF. Att handikappidrotten på detta sätt får sin del av statens anslag till idrott är naturligt. RF har att tillse att den del av anslaget som SHIF erhåller är rimlig och rättvis.

Vi anser att de ekonomiska förutsättningarna för handikappidrotten skall förbättras genom att ytterligare medel från intäkterna från spel- och lotteri-marknaden skall tillfalla handikappidrotten.

Vad vi här anført bör riksdagen som sin mening tillkännage för regeringen. Därmed bör riksdagen bifalla motion 2002/03:Kr297 (m) yrkande 8.

9. Idrottsforskning (punkt 13)

av Kent Olsson, Lena Adelson Liljeroth och Anna Lindgren (alla m).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att utskottets förslag under punkt 13 borde ha följande lydelse:
13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som framförs i reservation 9. Därmed bifaller riksdagen motion 2002/03:Kr297 yrkande 6 och bifaller delvis motion 2002/03:Kr368 yrkande 9.

Ställningstagande

Idrotten, Sveriges största folkrörelse, berör en lång rad olika kunskapsområden alltifrån fysiologi, medicin och teknik till beteende- och samhällsvetenskapliga ämnen. Högre utbildning och forskning inom idrotten spänner över alla dessa områden och är en förutsättning för idrottens utveckling vad gäller såväl barn- och ungdomsidrott som bredd- och elitidrott.

Skapandet av Centrum för idrottsforskning (CIF) och inrättandet av en självständig idrottshögskola lade enligt vår uppfattning grunden till en förstärkning av svensk idrottsforskning. Vi anser att det är naturligt att idrottsrörelsen får ett inflytande över de organ som samordnar idrottsforskningen i landet. Tyvärr har samordningen fungerat dåligt och en översyn av idrottsforskningen bör göras.

Vad vi här anfört om en översyn av idrottsforskningen bör riksdagen som sin mening tillkännage för regeringen. Därmed bör riksdagen bifalla motion 2002/03:Kr297 (m) yrkande 6 och delvis bifalla motion 2002/03:Kr368 (kd) yrkande 9.

10. Idrottsforskning (punkt 13)

av Gunilla Tjernberg (kd).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att utskottets förslag under punkt 13 borde ha följande lydelse:

13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som framförs i reservation 10. Därmed bifaller riksdagen motion 2002/03:Kr368 yrkande 9 och bifaller delvis motion 2002/03:Kr297 yrkande 6.

Ställningstagande

Högre utbildning och forskning inom idrotten spänner över en lång rad områden från fysiologi, medicin och teknik till beteende- och samhällsvetenskapliga ämnen. Utbildningen och forskningen är en förutsättning för idrottens utveckling vad gäller såväl barn- och ungdomsidrott som bredd- och elitidrott. Utökad kunskap behövs kring idrotten som folkrörelse. Idrottsrörelsen har också pekat på behovet av forskning kring kvinno- och jämställdhetsfrågor. Inte minst viktig är denna kunskapsutveckling som bas för idrottens ledarutbildning. Med tanke på idrottens betydelse för våra barn och ungdomar är det angeläget att idrottsledarna ges en god utbildning.

Idrottsforskningen har inte getts de nödvändiga resurserna, utan har framför allt finansierats av idrottsrörelsen själv. Med tanke på idrottens bredd och betydelse för samhället bör denna forskning i första hand vara ett ansvar för utbildnings- och forskarsamhället, medan det mer behovsanpassade utvecklingsarbetet är en fråga för idrottens egna organisationer. Samtidigt bör idrottsrörelsen ha ett inflytande över de organ som samordnar idrottsforskningen i landet.

Vad jag här anfört om inriktningen av idrottsforskningen m.m. bör riksdagen som sin mening tillkännage för regeringen. Därmed bör riksdagen bifalla motion 2002/03:Kr368 (kd) yrkande 9 och delvis bifalla motion 2002/03:Kr297 (m) yrkande 6.

11. Statens engagemang vid ansökan om och deltagande i olympiska spel, Paralympics och Dövas världsspel (punkt 21)

av Kent Olsson (m), Lena Adelsohn Liljeroth (m), Birgitta Sellén (c) och Anna Lindgren (m).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att utskottets förslag under punkt 21 borde ha följande lydelse:

21. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som framförs i reservation 11. Därmed bifaller riksdagen motion 2002/03:Kr297 yrkande 9.

Ställningstagande

Sverige har de senaste decennierna ansökt om att få arrangera olympiska spel, både vinter- och sommarspel, men inte tilldelats något arrangörskap. Det anser vi beklagligt, eftersom OS i Sverige skulle kunna ge stora positiva effekter för samhället i stort – även ekonomiskt – och för idrotten. För att stärka kommande ansökningar bör enligt vår mening staten engagera sig mer i det skede där en ansökan byggs upp.

Det är mycket viktigt att handikappidrotten inte särbehandlas utan att den får sin rättmätiga del av stödet när det gäller dess deltagande i Paralympics. Vi anser också att de dövas världsspel skall jämföras med denna tävling. Särskilda medel bör därför avsättas för att möjliggöra deltagande i Döv-OS.

Vad vi här anfört bör riksdagen som sin mening tillkännage för regeringen. Därmed bör riksdagen bifalla motion 2002/03:Kr297 (m) yrkande 9.

12. Olympiska vinterspel i Sverige (punkt 22)

av Birgitta Sellén (c).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att utskottets förslag under punkt 22 borde ha följande lydelse:

22. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som framförs i reservation 12. Därmed bifaller riksdagen motion 2002/03:Kr335 yrkande 7 och bifaller delvis motion 2002/03:Kr206.

Ställningstagande

Centerpartiet manar till samling för en svensk ansökan om att få arrangera olympiska vinterspel i Östersund och Åre år 2014. Om det över huvud taget skall vara möjligt att få till stånd ytterligare ett OS i Sverige är det politiskt och ekonomiskt enda realistiska ett vinter-OS. En kandidatur förutsätter en nationell samling av beslutsfattare, näringsliv och idrottsrörelsen.

Vad jag här anfört bör riksdagen som sin mening tillkännage för regeringen. Därmed bör riksdagen bifalla motion 2002/03:Kr335 (c) yrkande 7 och delvis bifalla motion 2002/03:Kr206 (c).

Särskilda yttranden

Utskottets beredning av ärendet har föranlett följande särskilda yttranden. I rubriken anges inom parentes vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

1. Åtgärder mot sexuell diskriminering m.m. inom idrotten (punkt 8)

Peter Pedersen (v), Birgitta Sellén (c) och Rossana Dinamarca (v) anför:

Vi ser positivt på att RF nu lagt fram en åtgärdsplan mot sexuella trakasserier m.m. inom idrottsrörelsen och noterar också att en översyn kommer att göras av idéprogrammet Idrotten vill. Vi har därför avstått från att reservera oss till förmån för nu aktuella motioner, men vill erinra om vikten av att regeringen följer utvecklingen inom idrottsrörelsen när det gäller attityd och inställning till homosexuella, bisexuella och s.k. transpersoner inom idrotten.

2. Idrottsforskning (punkt 13) och dopning (punkt 16)

Lennart Kollmats och Lena Ödeen (båda fp) anför:

Vi vill påminna om att Folkpartiet i samband med budgetpropositionen för år 2003 föreslog en ökning av anslaget (30:1) Stöd till idrotten med 10 miljoner kronor i förhållande till regeringens förslag. Ökningen skulle ha möjliggjort satsningar vad gäller framför allt dopningsbekämpning och idrottsforskning.

3. Anorexi (punkt 14)

Birgitta Sellén (c) anför:

I Sverige drabbas ca 3–4 % av flickor och unga kvinnor av någon form av ätstörning. Pojkar drabbas också, men i betydligt mindre utsträckning.

En grupp som växer snabbt är ”träning-sanorektiker” inom idrotten och här finns även pojkarna representerade i större utsträckning. Idrottsrörelsen har upptäckt faran och intensifierar nu arbetet mot anorexi. Om de träningsansvariga upptäcker tendenser till ätstörningar ingriper de genom samtal och stöd. Fungerar inte detta är sista möjligheten avstängning. Detta verkar nu alltflera klubbar ställa sig bakom. Mot bakgrund av att nya mål för folkhälsoarbetet nu har lagts fram är det min förhoppning att idrottsrörelsen får ett starkt stöd från samhället i sitt arbete mot anorexi och i sina ansträngningar att intensifiera informationen om vikten av att äta rätt.

4. Tillgång till rekreationsområden m.m. (punkt 19)

Peter Pedersen (v), Birgitta Sellén (c) och Rossana Dinamarca (v) anför:

I den idrottspolitiska propositionen En ny idrottspolitik för 2000-talet betonas betydelsen av närmiljöns utformning för människors fysiska aktivitet (prop. 1998/99:107). Det framhölls i propositionen att kommunerna är ansvariga för den fysiska planeringen. Kommunerna måste således ta ansvar för att det finns ytor och arenor för spontanidrott och näridrottsplatser. Kommunala satsningar bör enligt vår mening också innefatta platser där de mindre barnen kan få fysisk aktivitet i lekfulla former, t.ex. möjlighet att få klättra, balansera och springa. Särskilt angeläget är det att de få och krympande ytorna för spontanidrott som finns i stadskärnorna inte offras för ”storslagna” exploateringsplaner. Klaras inte detta på frivillig väg måste ändringar av de lagar och regler som styr den kommunala planeringen övervägas. Vi förutsätter att den kommitté som ser över plan- och bygglagstiftningen beaktar sådana synpunkter som fördes fram i samband med det idrottspolitiska beslutet år 1999 och som även finns i de nu aktuella motionerna.

5. Stöd till föreningsägda idrottslokaler (punkt 20)

Birgitta Sellén (c) anför:

Jag har valt att inte reservera mig till förmån för motion Kr335 yrkande 6 (c) om ett nytt statligt bidrag till idrottslokaler. Jag vill ändå erinra om följande.

Runt om i landet finns många aktiva idrottsföreningar som äger sina lokaler och idrottsanläggningar. Detta skapar sammanhållning i bygderna och innebär att man får naturliga samlingspunkter. Vissa orter i landet har inte någon bygdegård eller något Folkets Hus och idrottsföreningens lokaler utnyttjas därför även för andra ändamål än idrott. Dessvärre är ekonomin ganska dålig hos många idrottsföreningar, vilket innebär att de inte kan rusta upp sina lokaler. För allmänna samlingslokaler finns bidrag för köp, ny- och ombyggnad, standardhöjande reparationer och handikappanpassning. På sikt borde det kunna finnas utrymme för ett liknande bidrag till föreningsägda idrottslokaler.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Motioner från allmänna motionstiden

2002/03:Kr206 av Sven Bergström och Håkan Larsson (c):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att regeringen tillsammans med Sveriges olympiska kommitté, berörda kommuner, näringslivet och andra aktörer, verkar för en ansökan om att arrangera de olympiska vinterspelen i Sverige 2014 eller 2018.

2002/03:Kr228 av Carina Hägg (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att regeringen i samtal med företrädare för idrotten tar upp vikten av att diskriminering av kvinnor tas på samma allvar som andra former av diskriminering.

2002/03:Kr260 av Gunnar Axén och Jan-Evert Rådström (m):

Riksdagen beslutar att upphäva lagen (1969:612) om förbud mot professionell boxning i enlighet med vad som anförs i motionen.

2002/03:Kr261 av Gunilla Wahlén (v):

Riksdagen begär att regeringen lägger fram förslag till åtgärdsplan i enlighet med vad i motionen anförs om trafiksäkrare idrottsresor.

2002/03:Kr265 av Peter Pedersen m.fl. (v):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att Sverige, med full respekt för idrottsrörelsens självständighet, bör försöka påverka EU och andra internationella organ att öka ansträngningarna att motverka dopning i samhället, där dopning inom idrotten utgör en del.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att i den statliga bidragsgivningen betona att idrottsrörelsen skall redovisa en plan för hur man avser att arbeta med att motverka utslagning, stress, kommersialisering, ”sexifiering” och ”barnifiering”.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att i den statliga bidragsgivningen ytterligare betona att idrotten skall vara öppen och tillgänglig för alla, dvs. utöver vad som redan anförs i budgetpropositionen och idrottspropositionen om kön, etnisk bakgrund, funktionshinder m.m. även oberoende av sexuell läggning.

2002/03:Kr266 av Lennart Kollmats m.fl. (fp):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en självständig idrottsrörelse.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att Riksidrottsförbundet skall ha ansvar för fördelning av de statliga medlen till idrott.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om främjande av trygg motion för äldre.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om lika villkor för idrottande kvinnor och män.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att motverka sexuella trakasserier inom idrotten.
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att personer med funktionshinder skall få bättre villkor för sitt idrottsutövande.
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om idrotten som ett medel för att underlätta integration i samhället.
13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om satsningar på etik inom idrotten.
14. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att införa tydliga regler för organisering av idrotten i bolagsform.

2002/03:Kr281 av Torsten Lindström (kd):

Riksdagen begär att regeringen lägger fram förslag till ändring av lagen så att professionell boxning tillåts i Sverige.

2002/03:Kr297 av Kent Olsson m.fl. (m):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om idrottens självständiga ställning.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om idrottsforskningen.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om motionsidrott.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om fördelning till handikappidrotten.
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om elitidrott, olympiska spel, Paralympics och Döv-OS.
10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om antidopningsverksamheten.

2002/03:Kr326 av Carina Hägg (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av jämställda dopningskontroller.

2002/03:Kr328 av Peter Pedersen (v):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att den statliga bidragsgivningen till idrotten via Riksidrottsförbundet villkoras så att sponsorer inte kan tillåtas få inflytande och makt över den idrottsliga verksamheten i förbunden eller deras medlemsföreningar.

2002/03:Kr329 av Lars U Granberg och Lena Sandlin-Hedman (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en handlingsplan för mångfald inom idrottsrörelsen.

2002/03:Kr335 av Birgitta Sellén m.fl. (c):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om att idrottsrörelsen bör förstärka sitt integrations- och jämställdhetsarbete.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om att resurser även bör avsättas för näridrottsplatser.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om en utredning för att se över möjligheten att införa ett bidrag till föreningsägda idrottslokaler liknande det för allmänna samlingslokaler.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om olympiska vinterspel.

2002/03:Kr339 av Anders Bengtsson m.fl. (s, fp, v, c, mp):

3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att Riksidrottsförbundet, för att komma i åtnjutande av statliga anslag, även måste åläggas att lägga fram en plan för hur man vill arbeta med att komma till rätta med den negativa inställning till homosexuella och HBT-personer som finns inom idrottsrörelsen.

2002/03:Kr362 av Gunnar Sandberg m.fl. (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att uppmuntra samarbete mellan kommuner och idrottsrörelsen.

2002/03:Kr368 av Gunilla Tjernberg m.fl. (kd):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om idrottens etik.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om doping.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om handikappidrottens möjligheter.

5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om vikten av att jämställdhetsarbetet inom idrotten drivs vidare.
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om idrottsforskning.

2002/03: MJ430 av Sven Gunnar Persson m.fl. (kd):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av att utreda fördelningen av medel till pojk- respektive flickidrotter.

2002/03: So226 av Birgitta Carlsson och Sven Bergström (c):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att idrottsrörelsen skall ges starkt stöd från samhället i sitt arbete mot anorexi och i sina ansträngningar att intensifiera informationen om vikten av att äta rätt och de risker som finns om denna inte följs.

2002/03: A242 av Annelie Enochson m.fl. (kd):

25. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en jämnare fördelning av bidragen till kvinno- respektive mansdominerade idrottsgrenar.